

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: J. M., bytem S., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 15.9.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 21.7.2015 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 21.7.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 20.5.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 15.9.2015 se žalobkyně domáhala přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 21.7.2015 č.j. X*, protože nesouhlasí se zvýšením invalidního důchodu I. stupně na stupeň II., ale požaduje zvýšení na stupeň III. Napadené rozhodnutí bylo dle ní vydáno na základě chybně posouzeného jejího zdravotního stavu, který se podstatně zhoršil, když není schopna ani minimální pracovní zátěže, nezvládá samostatně ani běžné denní činnosti a také sdělila, že jí byl přiznán příspěvek na péči. Žalobkyně se domnívá, že její postižení mělo být hodnoceno dle jiné položky přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**). Závěrem navrhl, aby soud napadeného rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. (*K žalobě připojila kromě jiného i kopii napadeného a jemu předcházejícího rozhodnutí.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 21.7.2015 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 20.5.2015*, jímž jí byl zvýšen stupeň invalidního důchodu dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**) a dle čl. II bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění shora uvedený zákon, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 23.4.2015 již není invalidní pro invaliditu prvního stupně, ale byla od 23.4.2015 uznána

invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 55%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 21.7.2015 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným dne 16.7.2015 lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně, když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 1c) vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%; lékař ČSSZ s ohledem na aktuální klinický nález zvolil horní hranici, tj. 45%, a vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení somatického charakteru a s ohledem na nároky zaměstnání zvýšil tuto hodnotu dle § 3 odst. 1 vyhlášky o 10% na celkových 55%, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Rokycany vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 23.4.2015 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 16.7.2015 soud zjistil, že žalobkyně byla od 23.4.2015, tj. dnem jednání OSSZ, uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 1c) přílohy vyhlášky, poklesla její pracovní schopnost dle obou lékařů o 45% a tato procentní míra byla shodně ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky zvýšena o 10% na celkových 55%.

Žalovaná dne 8.10.2015 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu podle závěru komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 21.7.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 30.7.2015.

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 14.1.2016 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie posudek, když jednání nebyla žalobkyně přítomna, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí 21.7.2015 žalobkyně byla invalidní pro invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 70%. Komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně na rozdíl od lékařů OSSZ a ČSSZ dle kapitoly V., položky 1d) přílohy vyhlášky, pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 60% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšila tuto hodnotu o 10%, takže celkově činí 70%. Na zvýšení poklesu pracovní schopnosti se podílí zejména vícečetné arthrotické postižení v oblasti nosných kloubů dolních končetin a skoliosa páteře. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je postižení duševních schopností, a to demence, suspektní rozvoj demence frontotemporálního typu. V anamnéze žalobkyně je abusus psychoaktivních látek pervitinu a alkoholu, nyní abstinguje, ale trvá závislost na analgetících, dále zjištěna organická úzkostně depresivní porucha, a dle MRI atrofie mozku a mozečku s vystupňovaným nálezem v oblasti temporálního laloku. Pro prohlubující se deterioraci kognitivních funkcí, mnestické poruchy ve složce výkonnosti,

vstřípivosti a výraznou poruchu koncentrace pozornosti byla realizována diagnostická hospitalizace v PN X, kde byla konstatována demence v.s. frontotemporálního typu. Z psychiatrického hlediska je pracovní potenciál vyřazen, žalobkyně není schopna ani minimální pracovní zátěže; prognóza je nejistá, spíše lze očekávat progresi. *Změnu stupně invalidity (z druhého na třetí stupeň) stanovila komise propouštěcí zprávou z diagnostické hospitalizace v PN X ze dne 1.4.2015; platnost posudku (KLP: 31.1.2018) je omezena vzhledem k nejisté prognóze onemocnění. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni a žalované.)*

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že **dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly v této věci shledány lékaři OSSZ, ČSSZ a komisí, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo

a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 21.7.2015*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání třetího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 14.1.2016 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní pro invaliditu třetího stupně nikoli jen druhého stupně*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 21.7.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 20.5.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně invalidní pro invaliditu třetího stupně (*od 1.4.2015*), neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 70%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí příslušnou OSSZ Rokycany a poté ČSSZ (55% poklesu pracovní schopnosti), kdy žalobkyně byla uznána invalidní pouze pro invaliditu druhého stupně.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu třetího stupně od 1.4.2015 v souvislosti s dlouhodobě nepřiznivým zdravotním stavem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), *o čemž vydá rozhodnutí*, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí, tj. *vznik invalidity třetího stupně*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 113/2015-34 ze dne 21.4.2016, neboť rozhodnutí o zvýšení invalidního důchodu by žalovaná vydala v případě zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu třetího stupně již na základě posouzení na OSSZ Rokycany či by jí vyhověla v řízení o jejích námitkách uplatněných proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 20.5.2015.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků má právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : **Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.**

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 21. dubna 2016

Za správnost vyhotovení: Martina Kerberová

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně